

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 30 januari 2018

Kenmerk: 17/26 KG

De waarnemend voorzitter van het Scheidsgerecht,
mr. H.A.M. Pinckaers, wonende te De Bilt,
bijgestaan door mr. M.P.D. de Mönnink, griffier,

heeft het navolgende arbitraal vonnis gewezen in het kort geding van:

A.,
wonende te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. L.H. Haarsma,

tegen

de stichting B.,
voorheen genaamd C.,
gevestigd te Y.,
verweerster,
gemachtigde: mr. F.H.A. ter Huurne.

De partijen worden hierna aangeduid als eiseres en de stichting.

1. De procedure

- 1.1 Eiseres heeft bij brief van 22 december 2017 de onderhavige procedure aanhangig gemaakt en een memorie van eis ingediend met producties (genummerd 1 - 6).
- 1.2 Bij brief van 10 januari 2018 heeft eiseres een akte overlegging producties, tevens houdende aanvulling eis, ingediend met nadere producties, genummerd 7-12. Eiseres heeft daarbij (deels aanvullend) aan het Scheidsgerecht verzocht:

om in deze Spoedprocedure bij wege van Voorlopige Voorziening bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

Primair:

- I. de stichting te veroordelen tot betaling van de aanvulling uit hoofde van hoofdstuk 6 van de activeringsregeling zoals opgenomen in de AMS over de periode 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017 zijnde een totaalbedrag groot € 113.415,71, althans een door Uw Scheidsgerecht in goede Justitie te bepalen bedrag;*
- II. de stichting te veroordelen de aanvulling uit hoofde van de activeringsregeling zoals opgenomen in hoofdstuk 6 van de AMS aan eiseres vanaf december 2017 te blijven betalen totdat eiseres daar geen recht meer op heeft;*

III. *de stichting te veroordelen tot het betalen van een voorschot groot € 65.000,- op het totaal aan eiseres toekomende bedrag uit hoofde van artikel 6.1 van de AMS althans de stichting te veroordelen tot een door Uw scheidsgerecht in goede Justitie te bepalen voorschot;*

Subsidiair:

- I. *de stichting te veroordelen tot betaling van de aanvulling uit hoofde van de activeringsregeling zoals opgenomen in hoofdstuk 6 van de AMS over de periode 20 tot en met 30 november 2017 zijnde een bedrag groot € 4.479,84;*
- II. *de stichting te veroordelen tot het betalen van de aanvulling uit hoofde van de activeringsregeling zoals opgenomen in hoofdstuk 6 van de AMS tot een bedrag groot € 10.826,28 over de maand december 2017;*
- III. *de stichting te veroordelen tot het betalen van een bedrag uit hoofde van de activeringsregeling zoals opgenomen in hoofdstuk 6 van de AMS over de maanden januari tot en met april 2018 tot een totaalbedrag van € 43.305,12;*
- IV. *de stichting te veroordelen tot betaling van de aanvulling uit hoofde van de activeringsregeling zoals opgenomen in hoofdstuk 6 van de AMS over de maanden gelegen na april 2018 totdat eiseres geen recht meer heeft op de aanvulling uit hoofde van de activeringsregeling zoals opgenomen in hoofdstuk 6 van de AMS.*
- V. *de stichting te veroordelen tot het betalen van een voorschot groot € 40.000.—op het totaal aan eiseres toekomende bedrag uit hoofde van artikel 6.1 van de AMS althans eiseres te veroordelen tot een door Uw Scheidsgerecht in goede Justitie te bepalen voorschot.*

Primair en subsidiair:

- I. *de stichting te veroordelen in de kosten van deze procedure waaronder de door eiseres gestorte bedragen in depot.*

- 1.3 Bij brief en e-mail van 15 januari 2018 heeft de stichting een memorie van antwoord ingediend en verzocht de vorderingen van eiseres af te wijzen met veroordeling van eiseres in de kosten van de procedure, waaronder het salaris van de gemachtigde. Bij dezelfde brief heeft de stichting de volmacht overgelegd waarmee D., voorheen interim directeur medische microbiologie van de stichting, is gemachtigd om de stichting tijdens de zitting van 17 januari 2018 te vertegenwoordigen. Bij brief en e-mail van 16 januari 2018 heeft eiseres nog twee producties ingediend (genummerd 13 en 14).
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 17 januari 2018. Eiseres is in persoon aanwezig geweest, bijgestaan door mr. Haarsma. Van de zijde van de stichting is de heer D. aanwezig geweest. Hij is bijgestaan door mr. Ter Huurne en diens kantoorgenoot mevrouw mr. S.F. Jansen. Door of namens partijen zijn de standpunten nader toegelicht en is antwoord gegeven op vragen van het Scheidsgerecht. De gemachtigden hebben (mede) het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen. Mr. Ter Huurne heeft aangeboden het pensioenreglement van het Pensioenfonds Zorg en Welzijn (PFZW) als productie over te leggen. Nadat hiertegen bezwaar was gemaakt door mr. Haarsma is deze productie geweigerd. Na sluiting van de mondelinge behandeling is vonnis bepaald.
- 1.5 Met een e-mail van 24 januari 2018 heeft mr. Haarsma gevraagd nog gelegenheid te krijgen om schriftelijk te reageren op hetgeen namens de stichting tijdens de mondelinge behandeling naar voren was gebracht. Dat verzoek is geweigerd. Op de zitting is voldoende gelegenheid geboden te reageren.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres, geboren op 24 februari 1958 en thans derhalve 59 jaar oud, is van 1 mei 1992 tot 1 januari 2017 in dienst geweest van de stichting in de functie van arts-microbioloog. Haar laatst verdiende salaris bedroeg € 14.212,75 bruto per maand inclusief emolumenten. Eiseres is van 12 mei 2016 tot 1 januari 2017 volledig arbeidsongeschikt geweest wegens ziekte. Vanaf 1 januari 2017 heeft het UWV aan eiseres een uitkering op grond van de Ziektewet (ZW) betaald.
- 2.2 Op 16 augustus 2017 heeft eiseres een kort geding bij het Scheidsgerecht aanhangig gemaakt en gevorderd de stichting bij wege van voorlopige voorziening te veroordelen tot, kort gezegd, aanvulling van haar ZW-uitkering overeenkomstig de activeringsregeling van hoofdstuk 6 van de AMS 2014-2016. Nadat de stichting verweer had gevoerd heeft het Scheidsgerecht de vordering bij vonnis van 10 oktober 2017 afgewezen en eiseres veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht. De tekst van dat vonnis (kenmerk 17/19 KG) is door beide partijen als productie overgelegd en wordt geacht hier te zijn ingevoegd.
- 2.2 Bij beschikking van 19 oktober 2017 heeft het gerechtshof E. eiseres niet ontvankelijk verklaard in haar verzoek tot herziening van de eindbeschikking van dat hof van 29 mei 2017. Het beroep in cassatie tegen de eindbeschikking loopt nog. De stichting heeft op 27 oktober 2017 het verweerschrift in cassatie ingediend. De conclusie van de procureur-generaal zal op 6 april 2018 worden ingediend.
- 2.3 Bij e-mail van 6 november 2017 heeft mevrouw mr. F. Madani (hierna: Madani), jurist arbeidsrecht bij het Kennis- en dienstverleningscentrum van de LAD (Landelijke vereniging van Artsen in Dienstverband), aan de gemachtigde van eiseres het volgende bericht:

In uw e-mailbericht van 30 november 2017 vraagt u of AMS-partijen in de Activeringsregeling een materiele wijziging hebben beoogd ten opzichte van de oude Wachtgeldregeling voor wat betreft de aanspraak op de Activeringsregeling in het geval medisch specialist recht heeft op een ZW-uitkering. Met andere woorden: kan het recht op de Activeringsregeling samengaan met een ZW-uitkering.

Zoals ik u reeds telefonisch heb gemeld is de Activeringsregeling één op één overgenomen uit de Cao Ziekenhuizen. Om die reden heb ik uw vraag neergelegd bij de cao-onderhandelaars die destijds namens de werknemers hebben onderhandeld over de Cao Ziekenhuizen, te weten FBZ, FNV en CNV. Zij zijn het eens met uw conclusie dat uit de tekst van de Activeringsregeling kan worden geconcludeerd dat de aanspraak op de activeringsregeling samen kan gaan met een ZW-uitkering. Naar aanleiding van uw vraag hebben de cao-onderhandelaars ook aangegeven dit punt namens de werknemers te zullen agenderen in het Regionaal Overleg Ziekenhuizen (ROZ). De uitkomst van dit overleg verwacht ik helaas niet op korte termijn te ontvangen.

Graag vertrouw ik erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

NB: Op uw vraag betreffende de kosten rechtsbijstand zal ik in een separate mail terugkomen.

- 2.4 Met ingang van 20 november 2017 heeft eiseres zich hersteld gemeld. Bij brief van 21 november 2017 heeft het UWV de ZW-uitkering beëindigd. De betreffende brief luidt onder meer als volgt:

Bij ons is bekend dat u sinds 20 november 2017 hersteld bent. Daarom beëindigen wij uw Ziektewet-uitkering met ingang van die datum.

(...)

Wij hebben een kopie van deze brief naar uw (ex-)werkgever gestuurd. Deze is namelijk belanghebbende en mag ook bezwaar maken tegen deze beslissing.

Bij brief van 22 november heeft het UWV aan eiseres een uitkering op grond van de Werkloosheids-wet (WW) toegekend met ingang van 20 november 2017. Het bruto maandloon op basis van het maximum dagloon is vastgesteld op € 4.515,30 voor een volledige werkmaand. De WW-uitkering be-draagt gedurende de eerste twee maanden 75% van het maandloon en daarna 70% van het maand-loon.

Bij brief van 7 december 2017 heeft het UWV aan eiseres de uitkeringsspecificatie over de periode no-vember 2017 gezonden. Blijkens die specificatie bedroeg de WW-uitkering van eiseres van 20 tot en met 30 november 2017 € 1.297,50 bruto. Bij brief van 3 januari 2018 heeft het UWV aan eiseres de uit-keringsspecificatie over de periode december 2017 gezonden. Blijkens die specificatie bedroeg de WW-uitkering van eiseres over de maand december € 3.135,63 bruto.

- 2.5 Bij brief van 23 november 2017 heeft F. (hierna: F.), directeur van de LAD, aan de gemachtigde van eiseres het volgende bericht:

In uw brief van 16 november 2017 aan mevrouw mr. Madani vraagt u om de notulen bij de totstandko-ming van de Activeringsregeling. Tevens vraagt u de LAD om de kosten rechtsbijstand ten behoeve van uw cliënte te vergoeden. Gelet op de aard van uw verzoeken reageer ik namens de LAD op uw brief.

Notulen cao-onderhandelingen

De LAD beschikt niet over notulen van de cao-onderhandelingen. De Activeringsregeling in de AMS is on-verkort overgenomen uit de Cao Ziekenhuizen op basis van de toen geldende afspraak tussen de AMS-partijen.

Vergoeding kosten rechtsbijstand

U schrijft in uw brief dat, naar het zich laat aanzien, de onderhandelaars een punt hebben laten liggen, die nodige onduidelijkheid heeft veroorzaakt en waarvan uw cliënte de dupe is. Voor zover u hiermee be-doelt dat de LAD de belangen van uw cliënte niet goed zou hebben behartigd, wordt dit nadrukkelijk be-streden.

Nog daargelaten dat de LAD zelf niet direct heeft onderhandeld over de Activeringsregeling, wil ik u erop wijzen dat een cao steeds een resultante is van onderhandelingen tussen meerdere partijen. De uitkomst van die onderhandelingen is ter goedkeuring voorgelegd aan de achterbannen en daarmee is vervolgens door de leden ingestemd.

De LAD ziet dan ook geen enkele aanleiding om de kosten rechtsbijstand te vergoeden.

- 2.6 De AMS 2014-2016 is per 1 januari 2018 opgevolgd door de AMS 2018. De tekst van de activeringsre-geling is ongewijzigd gebleven en in de nieuwe AMS wederom opgenomen in hoofdstuk 6.
- 2.7. Bij e-mail van 12 januari 2018 heeft G. aan de gemachtigde van eiseres bericht dat hij namens de werknemersorganisatie FBZ heeft deelgenomen aan de onderhandelingen over de AMS 2014-2016 en dat hij de brief van Madani van 6 november 2017 volledig onderschrijft.
- 2.8 Eiseres solliciteert naar functies als medisch microbioloog. De echtgenoot van eiseres werkt als me-disch specialist in een ziekenhuis in Y.. Vanwege zijn werk moet het echtpaar in de directe omgeving van Y. wonen en is eiseres aangewezen op functies die zij vanuit haar huidige woonplaats kan vervul-len. Tot op de datum van de mondelinge behandeling hebben de sollicitaties nog geen succes gehad.

- 2.9 Eiseres zal bij leven in februari 2018 de zestigjarige leeftijd bereiken. Als gewezen deelnemer in de pensioenregeling van PFZW heeft zij bij het bereiken van die leeftijd recht op flexpensioen. Tussen partijen is discussie ontstaan over de relevantie van het flexpensioen voor de toepassing van de activeringsregeling. Tijdens de mondelinge behandeling heeft eiseres desgevraagd verklaard dat zij zich over haar pensioensituatie heeft laten voorlichten door een deskundige en dat zij geen aanvraag voor flexpensioen zal indienen.
- 2.10 Eiseres vordert in dit tweede kort geding opnieuw een aanvulling op de ZW-uitkering op grond van de activeringsregeling. Zij baseert haar vordering behalve op de eerder aangevoerde feiten en stellingen ook op de hiervoor geciteerde schriftelijke mededelingen van Madani, F.en G.. Volgens eiseres blijkt uit die mededelingen dat "de cao-onderhandelaars die destijds namens de werknemers hebben onderhandeld over de cao Ziekenhuizen, te weten FBZ, FNV en CNV, tot de conclusie komen dat de oude situatie waarin wachtgeld wordt uitgekeerd indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering werd ontvangen wegens ziekte niet is gewijzigd". Daarnaast vordert eiseres een aanvulling op de WW-uitkering. Eiseres baseert die vordering op het voorlopig oordeel van het Scheidsgerecht in het vonnis van 10 oktober 2017 dat haar ontslag onder de werkingssfeer van de activeringsregeling valt. Eiseres heeft ter onderbouwing van haar vordering ook gesteld dat haar inkomenssituatie in de periode tot en met april 2018 in ieder geval niet zal veranderen.
- 2.11 Volgens de stichting is de vordering van eiseres om twee redenen prematuur. In de eerste plaats omdat de eindbeschikking van het hof van 29 mei 2017 nog geen gezag van gewijsde heeft gekregen en eiseres in de (bodem)procedure in cassatie behalve herstel van de arbeidsovereenkomst ook betaling van achterstallig loon vanaf 1 januari 2017 vordert, in de tweede plaats omdat eiseres waarschijnlijk met ingang van februari 2018 vanwege het bereiken van de zestigjarige leeftijd reglementair recht krijgt op (flex)pensioen van PFZW. De stichting stelt dat eiseres door het recht op flexpensioen mogelijk haar recht op een WW-uitkering zal verliezen. Uitstel van flexpensioen stuit volgens de stichting af op het doorwerkvereiste. Afzien van flexpensioen is volgens de stichting een benadelingshandeling in de zin van artikel 24 lid 5 van de WW. De stichting heeft verder aangevoerd dat volgens de eigen stellingen van eiseres sprake is van een reëel restituterisico. Ook heeft de stichting aangevoerd dat de primaire vorderingen I en II en de subsidiaire vorderingen I tot en met IV naar hun aard niet toewijsbaar zijn omdat de vorderingen deels een declaratoir karakter hebben en deels afhankelijk zijn van toekomstige onzekere gebeurtenissen. Inhoudelijk heeft de stichting haar verweer dat het ontslag van eiseres niet valt onder de werkingssfeer van de activeringsregeling gehandhaafd. De stichting heeft ook het verweer dat de activeringsregeling geen recht geeft op aanvulling van een ZW-uitkering gehandhaafd. De stichting heeft verder als verweer gevoerd dat zij onvoldoende tijd heeft gehad om te verifiëren of eiseres daadwerkelijk volledig arbeidsgeschikt is. Zij stelt dat zij geen bericht van het UWV heeft ontvangen over de hersteldverklaring en zij betwijfelt of het herstel definitief zal blijken te zijn omdat eiseres tijdens de vorige zitting bij het Scheidsgerecht heeft medegedeeld dat herstel niet op korte termijn te verwachten viel.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht en de beoordelingsmaatstaf

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in dit geschil in kort geding bij arbitraal vonnis te beslissen berust op artikel 7.2.3 van de AMS, en staat tussen partijen niet ter discussie. Op grond van artikel 25 van het arbitragereglement beslist het Scheidsgerecht naar de regelen des rechts, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen. Dat laatste is hier niet het geval.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Ook in dit tweede kort geding vordert eiseres in de kern een veroordeling van de stichting tot betaling van een geldvordering. Eiseres heeft een spoedeisend belang bij de gevraagde voorziening. De gevorderde aanvulling op grond van de activeringsregeling vertegenwoordigt immers een aanzienlijk bedrag. Voor toewijzing van een geldvordering in kort geding dient het bestaan en de omvang van de geldvordering in hoge mate aannemelijk te zijn.
- 4.2 Het Scheidsgerecht blijft bij zijn voorlopig oordeel dat de bepalingen van de activeringsregeling zo uitgelegd moeten worden dat deze uitsluitend recht geven op een aanvulling op een WW-uitkering. Dat oordeel is in het vonnis van 10 oktober 2017 gemotiveerd in randnummers 4.8 en volgende. De schriftelijke verklaringen van Madani, F.en G. zijn onvoldoende om te oordelen dat de activeringsregeling in dit tweede kort geding toch anders moet worden uitgelegd. Uitleg moet plaatsvinden volgens de zogenoemde cao-norm. Dat brengt mee dat in beginsel de bewoordingen van de activeringsregeling van doorslaggevende betekenis zijn en dat de bedoeling van de onderhandelaars niet van belang is voor zover die naar objectieve maatstaven niet blijkt uit de tekst. De vordering tot toekenning van een aanvulling op de ZW-uitkering kan dus ook in deze procedure niet worden toegewezen.
- 4.3 Eiseres heeft bij akte betaalspecificaties van het UWV overgelegd (productie 9). De specificatie met datum 7 december 2017 vermeldt een WW-uitkering van € 1.297,50 bruto voor de maand november 2017. De betaalspecificatie van 3 januari 2018 vermeldt een WW-uitkering van € 3.135,63 bruto. Met deze betaalspecificaties heeft eiseres voorshands voldoende aannemelijk gemaakt dat zij over de periode van 20 november tot en met 31 december 2017 recht heeft op een WW-uitkering. Tussen partijen is niet in geschil dat de stichting de beslissing van het UWV dient te volgen. Dat betekent dat eiseres ook recht heeft op een aanvulling op de WW-uitkering indien haar ontslag onder de werkingssfeer van de activeringsregeling valt.
- 4.4 De stichting heeft geen nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag gelegd aan haar verweer dat het ontslag van eiseres niet onder de werkingssfeer valt. Het Scheidsgerecht heeft daarom geen reden om terug te komen van de eerder gegeven beslissing dat voorshands moet worden geoordeeld dat het ontslag wel onder de werkingssfeer valt. Voor de motivering van dat oordeel wordt verwezen naar het vonnis van 10 oktober 2017. Dat brengt mee dat de gevorderde aanvulling op de WW-uitkering over de maanden november en december 2017 in beginsel voor toewijzing vatbaar is. De stichting heeft de berekening van de aanvulling niet betwist. De stichting heeft wel gesteld dat het restitutierisico aanzienlijk is en in de weg staat aan een toewijzing van de vorderingen. Dat verweer is nog niet eerder beoordeeld. Het is op zichzelf juist dat eiseres heeft aangevoerd dat haar eigen financiële tegoeden zijn "verdamppt" en dat zij mogelijk een beroep zal moeten doen op de hulp van derden indien zij de aanvulling zal moeten terugbetalen. Het bedrag dat gemoeid is met de aanvulling over twee maanden is echter relatief beperkt. De vordering is bovendien in hoge mate aannemelijk. Het UWV heeft de WW-uitkering immers zonder voorbehoud ten aanzien van de uitkomst van de procedure in cassatie toegekend. De aanvulling is mede bedoeld om eiseres in staat te stellen zonder financiële zorgen te kunnen solliciteren. Namens de stichting is tijdens de mondelinge behandeling terecht opgemerkt dat het ook in haar belang is dat sollicitaties succesvol verlopen. Gelet op dit alles weegt het restitutierisico niet zo zwaar dat de aanvulling over november en december 2017 niet kan worden toegewezen.
- 4.5 De aanvulling over de maanden januari 2018 en volgende is niet toewijsbaar. De aanvulling over deze maanden is nog niet opeisbaar. Het UWV heeft immers nog geen betaalspecificaties gegeven en eiseres heeft deze specificaties dus ook nog niet aan de stichting kunnen toezenden. Daardoor heeft de stichting niet kunnen verifiëren of eiseres aan de voorwaarden voor een WW-uitkering voldoet. Het is

bovendien onzeker of de inkomenssituatie van eiseres gelijk zal blijven. Het is niet uitgesloten dat de sollicitaties van eiseres toch succes zullen hebben. De stichting heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat eiseres bij het bereiken van de zestigjarige leeftijd mogelijk recht gaat krijgen op flexpensioen. Het is in deze procedure niet duidelijk geworden of dat recht op grond van het pensioenreglement van PFZW ontstaat. Volgens de stichting is dat mogelijk het geval, volgens eiseres is nog een rechtshandeling van haar kant vereist, te weten het doen van een aanvraag. Eiseres heeft die stelling echter niet onderbouwd met verwijzingen naar de toepasselijke bepalingen van het pensioenreglement of correspondentie van PFZW. Dat had wel op haar weg gelegen. Bovendien is onvoldoende duidelijk geworden of het UWV het afzien van flexpensioen (een inkomensvervangende voorziening) zal aanmerken als een benadelingshandeling. In deze procedure kan daarom niet worden geoordeeld dat het in hoge mate aannemelijk is dat eiseres ook over de maanden januari 2018 en volgende recht heeft op een aanvulling van een WW-uitkering. Daarop stuit de vordering van eiseres voor wat betreft de periode vanaf 1 januari 2018 af.

- 4.6 Hiervoor is al overwogen dat de stichting het UWV dient te volgen. Om de uitvoering van de activeringsegregeling in het vervolg soepel te laten verlopen dient de stichting een contactpersoon aan te wijzen aan wie eiseres maandelijks de betaalspecificaties of andere relevante informatie over haar inkomenssituatie toe kan zenden. Pas na ontvangst van de specificaties is de aanvulling opeisbaar en dient de stichting over te gaan tot betaling.
- 4.7 Al hetgeen partijen verder hebben aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden en behoeft daarom geen verdere beoordeling.
- 4.8 Eiseres zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht. Het Scheidsgerecht rekent het de stichting niet aan dat zij de aanvulling over november en/of december 2017 niet eerder (onder protest) heeft betaald. De stichting heeft tijdens de mondelinge behandeling aannemelijk gemaakt dat zij geen bericht van het UWV heeft ontvangen over de hersteldverklaring en dat zij geen ervaring heeft met de maandelijkse uitbetaling van een aanvulling op grond van de activeringsregeling. Bovendien is niet gebleken dat eiseres de betaalspecificatie van het UWV van 7 december 2017 al vóór het aanhangig maken van dit tweede kort geding aan de stichting heeft verstrekt. Het UWV heeft de betaalspecificatie van de WW-uitkering over december 2017 pas op 3 januari 2018, derhalve tijdens deze procedure, afgegeven. Het Scheidsgerecht ziet geen aanleiding om eiseres te veroordelen aan de stichting een tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand te betalen. De stichting heeft de hoogte van de gemaakte kosten ook niet opgegeven.

5. De beslissing in kort geding

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis.

- 5.1 De stichting wordt veroordeeld om aan eiseres op grond van de activeringsregeling te betalen
- € 4.355,40 bruto als aanvulling op de WW-uitkering over de maand november 2017 en
 - € 10.826,28 bruto als aanvulling op de WW-uitkering over de maand december 2017.
- 5.2 Eiseres wordt veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht. Deze kosten bedragen € 4.748,54. Dit bedrag wordt verrekend met het door eiseres betaalde voorschot, met terugbetaling aan eiseres van het restant van € 751,46
- 5.3 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Aldus vastgesteld te Utrecht en op 30 januari 2018 aan de partijen verzonden.